

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลของวิธีการสอนแบบเบญจจันทร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันทร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัย โดยการเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันทร์สูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันทร์สูงกว่าก่อนเรียน

1. สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านป่าไร่ จังหวัดมุกดาหาร ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 23 คน ประกอบด้วยนักเรียนชาย 13 คน และนักเรียนหญิง 10 คน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันทร์

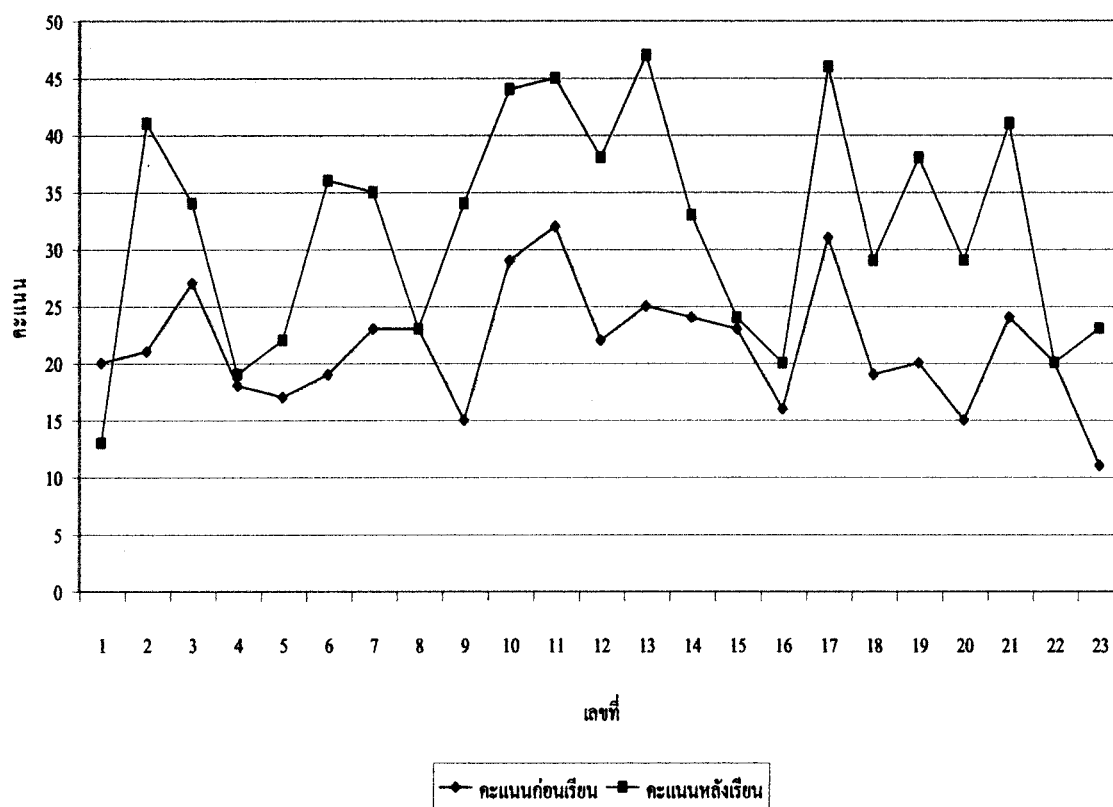
2.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันทร์

2.3 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันทร์

2.4 การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรม
ทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้
วิธีการสอนแบบเบญจชั้น

2.5 การวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลจากการสังเกตและสนทนากับนักเรียน

2.1 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์ แสดงดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์

จากภาพจะเห็นว่า คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์ หลังเรียนส่วนใหญ่สูงกว่าก่อนเรียน ในขณะที่มีนักเรียนจำนวนหนึ่งคนมีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียน และมีนักเรียนจำนวนสองคนที่มีคะแนนทั้งหลังเรียนและก่อนเรียนเท่ากัน

2.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียน
กับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์

ตารางที่ 4.1 ผลของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทาง

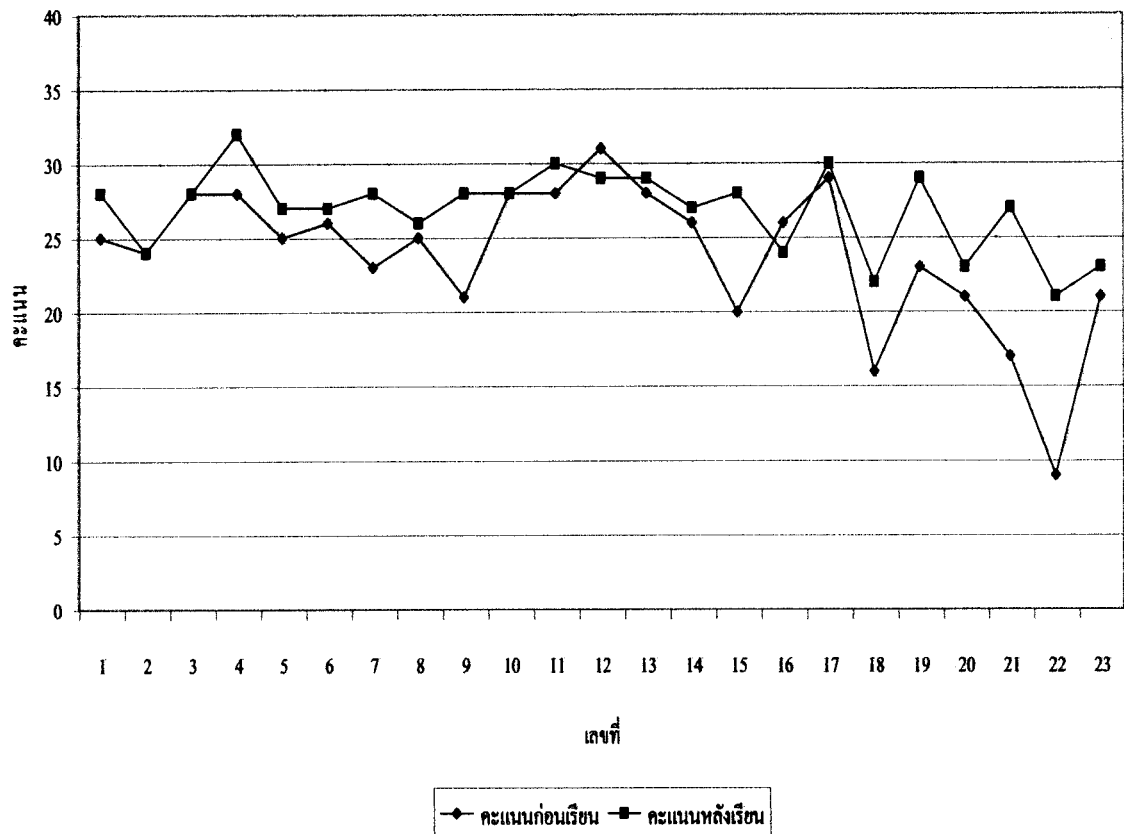
พระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้
วิธีการสอนแบบเบญจจันท์

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	23	21.48	5.20	6.45**
หลังเรียน	23	31.91	9.92	

**p < .01

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดย
ใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.3 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักกรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์แสดงดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักกรรมทางพระพุทธศาสนา ก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์

จากภาพจะเห็นว่า คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์หลังเรียนส่วนใหญ่สูงกว่าก่อนเรียน ในขณะที่มีนักเรียนจำนวนสองคนมีคะแนนหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียนและมีนักเรียนจำนวนสามคนที่มีคะแนนทั้งหลังเรียนและก่อนเรียนเท่ากัน

2.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับ การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์

ตารางที่ 4.2 ผลของการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์

กลุ่มทดลอง	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	23	23.83	4.48	3.99**
หลังเรียน	23	26.87	2.80	

**p < .01

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า หลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2.5 การวิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลจากการสังเกตและสนทนากับนักเรียน

จากการสังเกตและสนทนาซักถามนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบเบญจจันท์พบว่า

1. นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมตามขั้นตอนต่างๆ ทุกขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่ใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์
2. บรรยากาศในการทำกิจกรรมเป็นไปด้วยความสนุกสนานและผ่อนคลาย นักเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและแสวงหาความรู้จากกรณีศึกษา ใบความรู้ แหล่งเรียนรู้เพื่อตอบคำถามจากใบงาน แบบทดสอบ เพราะการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจจันท์เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วนำมาสรุปเป็นองค์ความรู้โดยใช้คำถามเป็นตัวนำไปสู่การทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอน
3. เนื่องจากในใบงานที่ใช้ประกอบกิจกรรมแต่ละขั้นตอนจะสอดแทรกการฝึกคิดแบบสืบสาวเหตุปัจจัยอยู่ทุกขั้นตอน จึงเป็นการท้าทายและกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดหาเหตุผลเพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการอยู่ตลอดเวลา ปรากฏว่านักเรียนชอบที่จะทำกิจกรรมลักษณะนี้และต้องการให้ใช้วิธีการนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วย
4. จากการใช้สื่อและตัวอย่างที่อยู่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันพบว่า นักเรียนสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระของหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาได้ง่ายขึ้นและนำไปปฏิบัติได้
5. จากการจัดกิจกรรมโดยใช้คำถามเป็นตัวนำ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการตอบคำถามเป็นอย่างมากทั้งการตอบด้วยปากเปล่าและการเขียนตอบ